

Η Θεοτόκος αντιφεγγίζει σαν λαμπρό αστέρι μέσα στο φως του Θεού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γλυφάδας](#)

ΕΓΚΥΚΛΙΟ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης, κ. Αντώνιος, όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρει: “Η Θεοτόκος δεν παρέδωσε στην Αγία Γραφή ούτε τις σκέψεις της, ούτε την αγάπη της για τον Υιό και Θεό της, ούτε τις θλίψεις της ψυχής της κατά την ώρα της σταυρώσεώς Του, διότι δεν θα ηδυνάμεθα να τα συλλάβουμε. Όμως, παρ’ όλο που η ζωή της εσκεπάζετο, θα λέγαμε, από αγία σιγή, ο Κύριος εφάνέρωσε στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας πως η Παναγία αγκαλιάζει με την αγάπη της όλον τον κόσμο και βλέπει με το Άγιο Πνεύμα όλους τους λαούς της γης και, όπως ο Υιός Της, ευσπλαγχνίζεται και Αυτή και ελεεί τους πάντες”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Έορτάζουμε σήμερα, αδελφοί μου, τήν ιερά Κοίμηση τῆς εὐλογημένης Θεομήτορος. Τοῦ ἀμαράντου αὐτοῦ ἄνθους τῆς γῆς, πού ποτέ δέν ἀμάρτησε. Οὔτε κἂν μέ τήν σκέψη. Γί αυτό καί ποτέ δέν ἔχασε τήν θεία Χάρη. Ὅση εἶναι ἡ ἀγνότητά της τόση εἶναι καί ἡ δόξα της. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κρονστάνδης, ἐκφράζοντας τήν πνευματική του ἐμπειρία, γράφει, ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀντιφεγγίζει σάν λαμπρό αστέρι μέσα στό φῶς τοῦ Θεοῦ. Σάν πυρωμένο κάρβουνο μέσα στήν δυνατή φωτιά. Εἶναι ὅλη ὑπέρλαμπρη καί φλογισμένη. Ὅπως ὁ Θεός εἶναι αἰώνιο φῶς, ἔτσι καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι παντοτινό φῶς καί ἄσπιλη ἀγιότης.

Καί ἡ ἀγιότης τῆς Παναχράντου Δεσποίνης Μαριάμ προέρχεται ἀπό τήν αγάπη της πρὸς τόν Θεό. Ἡ αγάπη της ἦταν τελεία, ἀπέραντη καί ἀκατάληπτη. Ἀγαποῦσε ἅπειρα τόν Θεό καί Υἱό της. Ἡ αγάπη της γιά τόν Θεό ἦταν ισχυρότερη καί φλογερότερη καί ἀπό τήν αγάπη τῶν Χερουβείμ καί τῶν Σεραφείμ. Γί αυτό καί ὅλες οἱ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἀρχαγγέλων ἐκπλήσσονται μέ Αὐτήν.

Ἡ Θεοτόκος δέν παρέδωσε στήν Ἁγία Γραφή οὔτε τίς σκέψεις της, οὔτε τήν αγάπη της γιά τόν Υἱό καί Θεό της, οὔτε τίς θλίψεις τῆς ψυχῆς της κατά τήν ὥρα τῆς σταυρώσεώς Του, διότι δέν θά ἡδυνάμεθα νά τά συλλάβουμε. Ὅμως, παρ’ ὅλο πού ἡ

ζωή της έσκεπάζετο, θά λέγαμε, από άγία σιγή, ό Κύριος έφάνέρωσε στην Όρθόδοξη Έκκλησία μας πώς ή Παναγία άγκαλιάζει μέ την άγάπη της όλον τον κόσμο και βλέπει μέ τό Άγιο Πνεύμα όλους τούς λαούς τής γής και, όπως ό Υίός Της, εύσπλαγχνίζεται και Αυτό και έλεεί τούς πάντες.

Ή σπλαχνική Μητέρα του Θεού άγαπᾶ ιδιαιτέρως όλους όσους τηρούν τις έντολές του Χριστού, ένῶ λυπᾶται και στεναχωρεΐται για εκείνους που Τόν άρνοῦνται. Χαίρεται και άγαλλιᾶται, όταν μάς βλέπη νά άγωνιζόμεθα νά ζήσουμε σύμφωνα μέ τό θέλημα του Υίου Της. Και όχι μόνον χαίρεται, αλλά και μεσιτεύει τότε για μάς. Τότε Αυτό γίνεται ή βοήθειά μας ένώπιον του Θεού. Τό στήριγμά μας. Ή μεσίτριά μας. Ή καταφυγή μας. Ή άκαταΐσχυνη έλπίδα μας. Ή άκαταμάχητος σύμμαχος μας ένώπιον του Θεού. Κανείς δέν κατέφυγε προς Αυτόν μέ πίστη και έλπίδα και επέστρεψε μέ άδεια χέρια. Όπωςδήποτε έλαβε ό,τι έζήτησε, έφ' όσον βεβαίως αυτό δέν έμποδίζει την σωτηρία του. Και όχι μόνον παίρνουμε ό,τι ζητούμε, αλλά και πολύ περισσότερα· και πολύ καλύτερα. Γι αυτό όλος ό ούρανός και όλη ή γή χαίρονται και άγαλλιῶνται μέ την άγάπη Της και την μητρική Της φροντίδα.

Εΐναι άξιοθαύμαστο και άκατανόητο, τό πως, ένῶ ζή στους ούρανούς και βλέπει άδιάκοπα την δόξα του Θεού, έν τούτοις δέν λησμονεί και έμάς τά φτωχά από άρετές παιδιά της, και μάς άγκαλιάζει μέ την εύσπλαχνία της. Γι αυτό και κάθε χριστιανική ψυχή έλκύεται από άγάπη προς Αυτόν και σέ Αυτόν προστρέχει πάντοτε μέ άπόλυτη έλπίδα και πεποίθηση, ότι όπωςδήποτε θά εύρη “ταχινήν” βοήθειαν.

Σέ Αυτόν άς προστρέχουμε, άδελφοί μου, και έμεΐς ως βοηθό, και στίς θλίψεις τής παρούσης ζωής και την ώρα τής από τής γής έκδημίας μας, για νά εύρωμε τό θεϊο έλεος.

Μετά πατρικῶν εύχῶν και άγάπης

Ο Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ

□ Ο Γ Λ Υ Φ Α Δ Α Σ,

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ